

Государственный,
родной,
региональный...

стор. 2

«Столица меду»:
рука на пульсі
часу!..

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

Трибуна

ТРУДЯЩИХ

+ ДОДАТОК
Меленкограма
виг «Трибуна»

18 серпня 2012 р.

Субота

№61

(8823)

Заснована 18 липня 1937 року ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ПЕРЕМОГА ВАРТІСТЮ 140 000 ГРИВЕНЬ

**За рахунок коштів представництва Республіки
Польща в Харкові в 2012 році встановлять
вікна у Стрілечанському дошкільному закладі.
Цей проект переміг у міжнародному конкурсі.**

Сільська рада, разом з громадою, обговорила та обрала ті види робіт, до яких залучатимуться й мешканці села. Найважливішим є складання пакету документів, необхідних для встановлення лічильника тепла, вікон та дверей.

Стрілечанський дошкільний заклад (ясла-садок) знаходиться на балансі сільської ради. За останні чотири роки спостерігається значне поліпшення матеріально-технічної бази цієї дошкільної установи завдяки наданню фінансової допомоги з боку Глибоцької сільради.

Дитячий садок на сьогодні відвідує 32 дитини. Метою керівництва Глибоцької ради є залучення більшої кількості дітей до дошкільного виховання шляхом створення умов, необхідних для проживання та навчання дітей.

На сільську раду покладено відповідальність за збереження об'єкту в майбутньому, тому що подальший роз-

виток дитячого садочка є важливим для усієї громади. Нещодавно відбулася зустріч з батьками дітей дошкільного віку, на якій були присутні голова Харківської районної ради Михайло Третяк та голова Глибоцької сільської ради Юрій Кудіков. Обговорювалися можливості спільної роботи із залученням батьків у процесі розширення дитячого закладу.

«Створення сприятливих умов у приміщенні дитячого садка забезпечить нормальний фізичний та психологічний розвиток дітей», — зазначив під час зустрічі голова райради Михайло Третяк.

За рахунок коштів представництва Республіки Польща, що надійдуть до місцевої ради, можна буде здійснити заходи щодо проведення тендерних торгів та придбання вікон для дитячого садка. З районного бюджету також будуть перераховані кошти на встановлення теплового лічильника та входних дверей. Всі кошти надійдуть до місцевого бюджету та

використовуватимуться відповідно до чинного законодавства і заходів, передбачених у проектом.

Відповідно до Конвенції ООН про права дитини, що набула чинності в Україні 27 вересня 1991 року, заходи проекту направлені, в першу чергу, на забезпечення дітям такого захисту й піклування, які необхідні для їхнього благополуччя. Беруться до уваги також права й обов'язки батьків, опікунів чи інших осіб, які відповідають за підростаюче покоління. Організатори та виконавці проекту поважають і намагаються забезпечити всі права юних громадян.

Як зазначається в Конвенції ООН: «права забезпечуються без будь-якої дискримінації, не залежно від раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних або інших переконань, національного, етнічного або соціального походження, майнового стану, стану здоров'я і народження дитини, її батьків чи законних опікунів або яких-небудь інших обставин...»

(Закінчення на 2-й стор.)

Я за пенсією — на пошту!

Протягом багатьох років Укрпошта надає послугу з виплати та доставки грошових виплат різним категоріям населення. Ця функція покладена на підприємство державою і дуже важлива в соціальному сенсі. Особливо це стосується громадян похилого віку, людей з обмеженими можливостями, матерів з маленькими дітьми. Особлива тема для обговорення — це виплата пенсії на пошті.

Весь сегмент пенсіонерів можна умовно поділити на дві групи. І група — пенсіонери, які отримують пенсію понад 10 років. II — «новоспечені» пенсіонери, адаптовані до банківських правил, банкоматів та карток.

Так уже повелося, що нині пересічний пенсіонер дещо обмежений у своїх можливостях, як фізичних, так і фінансових. Досягнувши пенсійного віку, людина полишає активний спосіб життя та інколи відчуває дефіцит спілкування. Банки пропонують начебто розширений спектр послуг для пенсіонерів. Але пенсіонери зі стажем прекрасно знають, що листоноша, який приносить пенсію дає не тільки гроші, а може й хліба принести, газети, просто розповісти останні новини. Історично склалося так, що листоноша виконує соціальну функцію. На відміну від листоноші, банківський працівник має чітко окреслені межі своєї діяльності, тож від нього чогось більшого не варто чекати. Також слід зауважити, що не кожен пенсіонер має сили йти до відділення банку або найближчого банкомату за умови, що він розташований поблизу. А що вже казати про банки, віддалені територіально?

Пенсіонери, що обслуговуються в поштовому відділенні отримують ряд переваг. Важливим фактором є наявність розгалуженої мережі відділень поштового зв'язку, тому послугою охоплені всі населені пункти України. Для обслуговування мешканців найвіддаленіших куточків України функціонують пересувні відділення поштового зв'язку. Перевагою пошти перед банками також є безкоштовна для клієнта доставка, причому кожен споживач може обрати зручну для нього форму обслуговування — у відділенні поштового зв'язку чи вдома. Доставка пенсії до квартири — найзручніший спосіб отримання грошей, що позбавляє клієнта необхідності йти до банку, шукати банкомат, стояти в черзі.

Додатковою перевагою обслуговування на пошті є те, що разом з отриманням пенсії, клієнт може скористатися певним переліком послуг, зокрема, оформити передплату на періодичні видання, відправити кореспонденцію, оплатити комунальні послуги, придбати товари народного споживання тощо.

Ці незаперечні переваги Укрпошти часом змушують наших конкурентів з надання послуги діяти не завжди прийнятними методами.

Не зайвим буде нагадати, що особа, яка досягла пенсійного віку має право отримувати пенсію у відділенні зв'язку за місцем проживання. У випадку, коли пенсія отримується в банку і виявлено бажання повернутися до послуг пошти, особа має цілком законне право перевестися на обслуговування у поштовому відділенні. Для цього Вам необхідно звернутися до управління Пенсійного фонду України за місцем проживання та подати заяву щодо переведення нарахованої пенсії для одержання у відділенні поштового зв'язку: з доставкою додому або безпосередньо в касі.

Офіційний сайт газети «Трибуна трудящих»: www.tribune.kharkov.ua

УПСЗН повідомляє

Графік набору слухачів на професійну реабілітацію у Всеукраїнський центр професійної реабілітації інвалідів у 2012 році

№ з/п	Найменування робітничих професій	Обсяг набору слухачів	Початок професійної реабілітації	Термін навчання (місяців)
1	Оператор комп'ютерного набору	30	27.08.2012	10
2	Оператор комп'ютерної верстки	10	27.08.2012	10
3	Секретар керівника	10	28.01.2013	7
4	Соціальний робітник	12	27.08.2012	10
5	Вишивальниця	10	27.08.2012	10
6	Швачка	10	27.08.2012	10
7	Бджоляр	10	10.12.2012	6
8	Перукар (перукар - модельєр)	10	03.12.2012	6
9	Слюсар з ремонту автомобілів	12	27.08.2012	10
10	Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних	10	27.08.2012	10
11	Взуттєвик з ремонту взуття	14	27.08.2012	5
12	Манікюрник	10	27.08.2012	3,5
13	Молодша медична сестра з догляду за хворими	10	27.08.2012	6
14	Черговий по поверху (готелю, кемпінгу, пансіонату)	10	27.08.2012	3,5

Інформація щодо зміни терміну навчання та назви деяких професій у Вінницькому міжрегіональному центрі професійної реабілітації інвалідів «Поділля»

Найменування робітничих професій	Термін навчання (місяців)
Оператор комп'ютерного набору	5
Кравець	8
Взуттєвик з ремонту взуття	3
Взуттєвик з індивідуального пошиття взуття	12
Швачка	4
Фотограф (фотороботи)	4
Канторський службовець (бухгалтерія)	8
Перукар (перукар – модельєр)	5
Флорист	6,5
Манікюрниця	3
Лицювальник - плиточник	6
Візажист	5,5
Касир банку	1,5
Ліфтер	1,5
Оператор котельні	2
Секретар керівника	6

Умови прийому до Житомирського вищого професійного училища – інтернату на 2012–2013 навчальний рік:

До вищого професійного училища – інтернату приймаються юнаки та дівчата віком від 15 до 35 років, які мають інвалідність 3 чи 2 груп, стан здоров'я яких дозволяє навчатись та працювати за обраною професією. Вище професійне училище – інтернат здійснює підготовку кваліфікованих робітників з професій:

На база 9 класів:

Найменування робітничих професій	Термін навчання (років)
Оператор комп'ютерного набору. Секретар керівника	2,5
Кухар. Кондитер	2,5
Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно – обчислювальних машин	3

На базі 11 класів:

Найменування робітничих професій	Термін навчання (років)
Радіомеханік з обслуговування та ремонту радіотелевізійної апаратури. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно – обчислювальних машин	1,5
Оператор комп'ютерного набору. Соціальний робітник	1,5
Слюсар – електрик з ремонту електроустаткування. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно – обчислювальних машин. Оператор комп'ютерного набору. Канторський службовець (бухгалтерія).	1,5
Кухар. Кондитер	1,5
Взуттєвик з індивідуального пошиття взуття. Взуттєвик з пошиття ортопедичного взуття.	1,5
Оператор комп'ютерного набору	0,5
Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно – обчислювальних машин	1,5

І. В. ХИМЕНКО, начальник управління

ПЕРЕМОГА ВАРТІСТЮ 140 000 ГРИВЕНЬ

(Закінчення)

Дошкільний заклад в Стрілецькому було збудовано в 1979 році. Садок розташований у двоповерховому приміщенні, загальною площею 1158 м кв. В будівлі також розміщено фельдшерсько-акушерський пункт площею 67 м кв. та бібліотека — 120 м кв. Площа садка становить 971 м кв.

В сільській місцевості, де розташований даний дитячий садок, немає підприємств, які б могли бути донорами та мають можливість допомагати вирішувати проблемні ситуації. В дитячому садочку гостро постає проблема відновлення теплоізоляції, що є неможливим без упровадження енергозберігаючих заходів. Старі вікна та двері

не дозволяють підтримувати необхідну температуру в приміщенні дитячого садка. Через низьку температуру та протяги діти постійно хворіють на застудні захворювання. В осінньо-зимовий період випадки захворювань у дітей, які відвідують дитячий садок, трапляються частіше, ніж у

весняно-літній період. Так, за весну—літо 2009 року було зафіксовано 3 випадки захворювань, в 2010 році — 2, в 2011 — 3, за осінь-зиму 2009 року — 9, в 2010 та 2011 роках — 8. Така тенденція свідчить про те, що в опалювальний сезон діти хворіють частіше. Причиною цього є протяги та низька температура в приміщенні. Це — наслідок порушення теплоізоляції та зношеності дерев'яних вікон і дверей. Через ситуацію, що склалася, діти змушені тепло вдягатись у приміщенні. Багатошаровість одягу не дозволяє вільно рухатись, ускладнює проведення занять з фізичного виховання. Тому заміна старих вікон на теплозберігаючі (метало-пластикові) дозволить вирішити це питання у найближчій перспективі.

Нормалізація температурного режиму в закладі освіти дозволить збільшити відвідуваність дітей, які на цей час, з причини слабого здоров'я та великому ризику захворіти на простудні захворювання, не відвідують садок. Батьки, які приймуть участь в роботах у дошкільному закладі — на власні очі зможуть переконатись у позитивних зрушеннях на краще. Взаємодія вихователів і батьків, з метою покращення умов проживання дітей в садочку, дозволить підтримати їхнє бажання створювати комфортний простір, що необхідний для виховання дітей. Набутий Глибоскою громадою досвід, у ході виконання даного проекту, стане кращим прикладом та підґрунтям для інших невеличких громад Харківського району. Можна сподіватися, що цей позитивний приклад стане поштовхом для широкого застосування теплозаощаджувальних технологій та спільних дій, направлених на покращання рівня життя й комфорту в своїх оселях.

Марія ЗАЙЦЕВА

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ, РОДНОЙ, РЕГИОНАЛЬНЫЙ...

Мнение

Ольга ПОПОВА

Больше месяца назад Верховная Рада приняла закон об основах государственной языковой политики.

Хоть и со скрипом, со скандалами и публичными выступлениями оппозиции в парламенте и сторонников оппозиции во всех регионах, закон был принят в целом — теперь, наряду с государственным украинским, на местах может быть признан «региональным» русский язык, а также языки, на которых изъясняется не менее 10% населения данного региона.

В Одессе депутаты горсовета проголосовали о придании русскому языку статуса регионального — теперь на нем будут издаваться акты органов государственной власти, вестись делопроизводство, дублироваться названия улиц, подписи и наименования на бланках и штампах и т. д. Можно получить образование на русском языке, причем перейти в русский класс смогут учащиеся любого возраста. Такое же решение на днях вынес и Запорожский облсовет.

В Крыму реализацию закона отложили до октября. Кроме русского, на статус регионального, по-видимому, будет претендовать и крымскотатарский язык — предстоит еще поработать. А по городам и весям Украины прокатилась очередная волна протестов, на которые, впрочем, особого внимания никто не обращает.

Еще на уровне обсуждений законопроекта среди политиков и рядовых граждан просматривалась четкая тенденция — с одной стороны идет спекуляция на болезненном вопросе, с другой — непонимание

сути законопроекта. Политики умело разжигали страсти, население горячо обсуждало верхушку айсберга. Но до драки дело дошло только «в верхах». Хоть и пожаловались на днях участники акции протеста в Харькове, что на них напали...

Сегодня радикально настроенные патриоты предрекают апокалипсис и гибель украинского языка, пугают возвратом в прошлое, благоразумно умалчивая, что во времена СССР «родна мова» отнюдь не пребывала в падчерницах. Напротив, украинский язык и культуру лелеяли и холили на самом высоком уровне. Как, впрочем, во всех 15 республиках — это была государственная политика.

За 20 с лишним лет независимости получилась интересная тенденция — основательно потрепали как украинский, так и русский языки, в обоих появилось много смешных, чтоб не сказать, дурацких словечек, вызывающих чувство неловкости у лингвистов как русскоязычной, так и западной части Украины. А политиков, грамотно изъясняющихся хотя бы на одном языке, вообще можно пересчитать по пальцам, невзирая на политическую принадлежность сих государственных мужей. Впрочем, народ ждет от них не только красивых слов на красивом языке, если уж на то пошло...

Безусловно, идеально было бы знать в совершенстве оба языка, тем более, они родственные, и понятны каждому жителю нашей страны. Ребятишкам, которые сегодня с самого раннего детства находятся в двуязычной среде, принадлежит будущее. Они и станут тем самым поколением, для которого вообще будет не принципиально, на каком из языков общаются вокруг. Молодежи тоже приспособляться не придется — кому нужно, тот прекрасно знает украинский язык и даже принятие скандального закона вряд ли заставит их отказаться от него, как бы ни пугали нас национал-патриоты. А вот людям старшего поколения, среди которых много тех, кто прибыл в Украину из других регионов, наконец, станет легче — больше не придется коверкать украинский язык там, где можно все решить на региональном русском.

Спорить о том, оправдан ли новый закон, можно долго. Можно заранее оплакать украинский язык, дабы вызвать сочувствие. Можно публично обидеться, что русский язык не стал вторым государственным, а всего лишь «региональным». А можно отнестись к этому философски и принять как родные оба, не отказываясь от предков и корней своих.

«СТОЛИЦЯ МЕДУ»: РУКА НА ПУЛЬСІ ЧАСУ!..

■ День пасічника

У серпні саме час детальніше поговорити про повсякденні турботи бджолярів Харківського району, підвести попередні підсумки сезону.

Цьогорічний сезон медозбору видався значно вдалим минулорічного, коли на Слобожанщині спостерігалася масова загибель бджолиних сімей. Тоді бджоли труїлися ядохімікатами, якими обробляли поля несумлінні сільгоспвиробники та фермери. Цьогорічний сезон, навіть попри сильну спеку, позитивно вплинув на бджільництво, яке активно розвивалося й досягло певних позитивних результатів. У Харківському районі, скажімо, з'явилися сотні нових бджолосімей, значно побільшало пасічників, які займаються улюбленою справою попри усілякі негаразди. За попередніми даними Спілки бджолярів і пасічників Харківщини, у Передмісті вже зібрано понад 800 тонн високоякісного меду й процес медозбору ще триває.

Загальнорайонного професійного об'єднання, на жаль, поки що немає. Проте його роль вже понад 7 років успішно виконує Мереф'янська міська Спілка пасічників і бджолярів. Її засновником і незмінним керівником є znana на Слобожанщині особистість — Олександр Сергієнко. Він усе своє життя займається бджільництвом, а тому про бджіл, особливості медозбору, правила утримання пасіки знає практично все.

Редакція газети «Трибуна трудящих» зв'язалася з Сергієм і задала йому кілька запитань щодо ситуації в бджільництві:

До речі

На харківських ринках 1 літр меду (1,5 кг) сьогодні коштує 50—60 грн.

— **Олександр Григоровичу, як поживає нинішнього літа ваша пасіка? Чи багато меду?**

— Свою власну пасіку з 30-ти бджолосімей цього літа я вивозив до Красноградського району — там значно сприятливіші умови для медозбору. В Мерефі такої кількості меду не збереш.

— **А в чому справа?**

— Для повноцінного і ефективного процесу медозбору повинна бути не лише достатня кількість великих полів, луків та садків, а й відповідна черговість цвітіння медоносних рослин та культур. Повинен бути своєрідний конвейер, коли одні рослини відцвітають, а, паралельно, інші — тільки починають своє цвітіння. Тоді для бджіл не буде тривалих пауз під час збору меду.

— **І які ж рослини найбільше підходять для медозбору?**

— Активний процес збирання меду бджоли почали десь у квітні, коли квітне акація, а потім — чорноклен. З початком літа розквітає шалфей, потім — буркун, інші степові трави, з яких можна зібрати дуже смачний мед. З середини літа — пора цвітіння соняшника, який є дуже гарним матеріалом для медозбору, адже зазвичай під соняхи сільгоспвиробники відводять значні площі.

— **І скільки Ви, як досвідчений бджоляр, збираєте меду?**

— В середньому, з одного вулика я набираю 38-літровий бідон меду — це десь приблизно 50 кг. З усіх вуликів маю близько півтори тонни меду за сезон.

— **Спілку пасічників і бджолярів міста Мерефи можна вважати районною, Мереф'янський музей меду — взагалі єдиний на Слобожанщині, в місті підібралася ціла когорта фахівців з бджолярства. В чому секрет мереф'янської школи бджолярства?**

— Мерефу, без перебільшення, вважають «медовою столицею» Слобожанщини і навіть України. І це не випадково. Традиційно склалося так, що століттями люди тут займалися бджолярством, тримали вдома великі пасіки, розводили продуктивні види бджіл. Саме тому Мерефа й користується авторитетом і повагою усіх пасічників України, бо тут в усі часи любили цю справу, з великою любов'ю ставилися до неї, мають колосальні напрацювання і традиції. У Мерефі й зараз є сотні чудових пасічників, які практично все своє життя розводили вдома бджіл, передаючи свої професійні секрети із покоління в покоління. Наш Музей меду ми також створили практично на місцевому матеріалі — експонати приносять місцеві мешканці. Це й старі вулики (найстаршому понад 200 років), дідівські пристрої для добування меду, глиняний, керамічний і фарфоровий посуд для зберігання цілющого продукту, сотні рецептур меду та багато іншого. Щороку наш музей відвідують тисячі екскурсантів з усієї України, які з захопленням знайомляться з історією бджільництва рідного краю...

Олександр Григорович є завідувачем і одним із засновників єдиного в своєму роді на Слобожанщині Музею меду, що розташовується в місті Мерефі по вулиці Леоновській, 88. В приміщенні музею кожної третьої суботи місяця проводить свої засідання і збори Спілка пасічників та бджолярів міста Мерефи. Серед найактивніших її членів — Іван Логвиненко, Едуард Клішевський, Володимир Сергієнко та інші. Засідання спілчан давно вже перетворилися в своєрідний клуб за уподобаннями, де члени діляться між собою досвідом, знайомляться з вітчизняними та зарубіжними новинками бджолярської справи, готуються до обласних спеціалізованих виставок та форумів.

Крім шаленого захоплення бджолярством, Сергієнка знають як краєзнавця й літеартора, автора трьох книг: «Нариси з історії бджільництва Слобожанщини», «Православні храми Мерефи» та «Артемівський спирт-завод: етапи розвитку».

Зараз Сергієнко, разом з групою місцевих авторів, завершив восьмирічну роботу над фундаментальною книгою «Видатні мереф'яни», яка вийде незабаром у видавництві «Формат». Це книга нарисів обсягом 220 сторінок про славетних мешканців міста за всю його більш як 400-літню історію. Вдалося детально висвітлити аж 148 знаменитих особистостей, які в різні часи жили, працювали й творили в Мерефі, прославляючи це місто на всю Україну. Сергієнку та його співавторам хотілося, щоб ця книга побачила світ до Дня Харківського району який відзначатиметься в жовтні. Проте через фінансові труднощі й брак коштів цього, мабуть, не вдасться зробити. Адже для друкування книги потрібно близько 45 тисяч гривень. Велику допомогу у виданні цієї книги надає Мереф'янський міський голова Веніамін Сігов, та авторам дуже хотілося щоб і районна влада та меценати долучилися до благородної справи вшунування надбань та кращих особистостей найбільшого міста Харківського району.

Василь ЧИГРИН

■ Життя Передмістя

З Гнатом Хоткевичем — назавжди!

У одному з найвідоміших музейних закладів Слобожанщини — Музеї-кімнати Гната Хоткевича в селищі Високий — йде активна підготовка до відкриття осіннього музейного сезону. Коли розпочинаються заняття в школах та повертаються до своїх аудиторій після літніх канікул студенти вищих навчальних закладів, у височанському музеї розпочинається «гаряча» пора екскурсій, напливу відвідувачів, численних лекцій і літературно-художніх вечорів, присвячених життю і творчості великого українського артиста, етнографа, критика, співака, краєзнавця-просвітника.

Світла постать Гната Хоткевича (1877—1938 р. р.) тісно пов'язана з нашим районом, куди він повернувся в 1912 році після тривалої і плідної діяльності на Галичині, де написав свої широковідомі твори «Кам'яна душа», «Довбуш», «Гуцульські обряди», створив там навіть Галицький театр, написавши кілька п'єс для нього.

Хоча Гнат Хоткевич народився в Харкові, але широка визнання до нього прийшло у Львові. Після повернення із Західної України, Хоткевич працює у Харкові, створивши Робітничий театр при Народному домі. А от жив він у мальовничому приміському селищі Високий, куди із задоволенням повертався після насиченого подіями трудового дня.

За часів «ежовщини», відомий діяч був репресований і загинув при невизначених обставинах в 1938 році. Його ім'ям названі вулиці у Львові та Високому. А ще — міжнародний конкурс бандуристів, що традиційно проводиться у Харкові. Його декілька разів відвідувала донька Хоткевича — Галина, яка зараз проживає за кордоном. Вона шанує цей конкурс бандуристів, і високо оцінила також створення музею-кімнати свого батька у Високому.

Вітер у гривах

Кінь споконвіку був і є вірним помічником людини. Він — герой казок, переказів. Неповторну згадку залишає дитинство, окрасою якого є коні. Верховою їздою завжди займалися аристократи, а нині престижно мати коня не лише в селі, а й у місті — гарного, молодого, породистого. Таких, які є в Кінному театрі Харківської державної зооветеринарної академії. Чотириногі актори цього театру, разом із своїми найзніжками, часто виступають на масових святах в Харківському районі. Нинішньої осені Кінний театр з Малої Данилівки також виступить в кількох населених пунктах Передмістя.

Та останнім часом у Харківському районі кінний спорт, кінний туризм і навіть кінний бізнес розвиваються особливо активно. Кінні спортивні секції є в Кулинчах, Веселому, Липцях, Мерефі. У Бабах навіть діє великий кінно-спортивний комплекс, з спеціальними конюшнями, вигулами для обкатки тварин, іподромом, де влаштовуються кінні забіги та шоу.

Спеціалісти цього комплексу зазначили в телефонній розмові з нами, що корисний для людини не лише кінь, а й кобила. З кобилячого молока виготовляють цілющі напій — кумис, котрий виліковує навіть туберкульоз, багато хвороб шлунково-кишкового тракту. Сама ж верхова їзда — це добрий масаж для всього організму.

Козацького роду

Верховний отаман Слобожанського козацтва генерал-полковник Анатолій Ісаєв (Дума) — унікальна особистість, якою не можна не захоплюватися. Анатолію Опанасовичу вдалося не тільки згуртувати місцеве козацтво, але й домогтися систематизації дій та взаємостосунків між різними козацькими куренями та залучити до війська молодих членів — юнаків і навіть дівчат із числа школярів, учнів, студентів. Кілька років тому, завдяки зусиллям Анатолія Ісаєва (Думи), відроджено козацтво і в Харківському районі. Особливо міцними стали Мереф'янський, Липецький, Пісочинський, Безлюдівський і Циркунівський курені.

— Це надзвичайно важлива справа, — стверджує сотник Липецького куреня Микола Терен (Вітер). — Адже сучасне козацтво потребує молодого, енергійного й активного поповнення, яке продовжуватиме славі традиції українського класичного козацтва, палко любитиме свою Батьківщину, народ, не щадитиме живота свого за праве діло. Зараз ми беремо участь у літніх таборах, де гартуємо бойову міць і силу духу наших бійців. Восени в Харківському районі відбудеться козацький зліт, на якому ми поповнимо наші лави новими членами і затвердимо план дій на подальшу перспективу.

Самотність не страшна

Вже багато років у нашому районі діє Клуб психологічного розвантаження «Ветеран» (базується в Покотилівці), що об'єднує десятки мешканців Буд, Мерефи, Бабаїв, Покотилівки, Високого, Хорошевого. Це, в основному, люди похилого віку, які намагаються подолати самотність і жити цікаво й змістовно. Кілька разів на місяць члени цього громадського об'єднання по чергово збираються в Покотилівці, Бабах чи Мерефі, де спілкуються і намагаються змістовно проводити своє дозвілля.

— Члени нашого клубу завжди ведуть здоровий спосіб життя, — розповідає одна з активісток об'єднання Світлана Сергієнко. — Мало того, що більшість пенсіонерів продовжують працювати на присадибних ділянках, виконують громадські доручення, так більшість з них співають в колективах художньої самодіяльності, таких, скажімо, як «Будиночка», «Явір», «Криниченька». Виступ цих співочих ансамблів — завжди радість для глядачів у клубах та будинках культури, де виступають аматори. Крім цього, періодично влаштовуються виставки виробів майстрів прикладного мистецтва, які є членами Клубу «Ветеран» та творчі вечори найталановитіших колег.

Василь ЧИГРИН

